

El Diacrític | | Actualitzat el 02/01/2020 a les 18:12

?«Gobierno progresista» camí de la segona Transició i bon 2020!

«No importa massa que els principals beneficiats del pacte a nivell organitzatiu siguin els del PSOE, una organització política de dretes al servei dels amos de sempre i ara més que mai» | «La segona transició està en marxa i, vista la primera, l'única forma de fer-li front continua sent la mateixa de sempre: des del carrer i sense deixar de perdre el somriure, amb paciència i sense desànim perquè segur que veurem coses desconcertants i descensos al pou de la llonganissa adulterada dels que marquen època»

Imatge de bona sintonia entre les delegacions del PSOE i ERC durant una de les trobades que han fet per negociar la investidura de Pedro Sánchez | PSOE

Ja podem dir que això del «Gobierno progressista» per a Espanya està encaminat. Si ERC acaba dient que s'absté i permet la investidura de Sánchez, «la nave va»... i si no, anirà. Perquè no se sap però tot és possible, fins i tot que aquests permetin la governabilitat de l'Estat espanyol mentre aquest manté presos polítics i continua negant el dret d'autodeterminació. Miren lluny, els punyeteros, i saben que si ara s'abstenen això els permetria un pacte semblant a Catalunya en les properes eleccions. I quan manar és l'objectiu, val més que us aparteu que fa baixada, amb Llei Aragonès i altres artefactes neoliberal aplicats pels que es diuen d'esquerres com a carta de presentació.

Sonen campanetes de joia entre algunes persones que es diuen d'esquerres i que són, sense cap mena de dubte, respectables per la seva trajectòria immaculada a favor del canvi social... fins ara. I sonen laments i queixes dels que ens oposem a la governabilitat d'aquest règim dictatorial que no ha dubtat a pegar-nos, detenir-nos i empresonar-nos per intentar impedir-nos decidir democràticament el nostre futur col·lectiu com a poble, se'ns prepara un camí llarg d'insults i

menyspreus, i si cal, garrot.

No importa massa que els principals beneficiats del pacte a nivell organitzatiu siguin els del PSOE, una organització política de dretes al servei dels amos de sempre i ara més que mai. No importa que fa dos dies, quan ho han vist necessari, hagin suspès l'autonomia de Catalunya, hagin estirat les seves lleis fins a tancar a la presó líders socials i polítics pel sol fet de no poder-los exterminar directament i hagin utilitzat les forces d'ocupació i les tropes de repressió interior de la mateixa manera que sempre han fet: amb tants pocs miraments amb les persones com el context general els ha permès.

Però no patiu que el pacte entre PSOE i Podem va plenet de bones intencions cap a Catalunya, no ho hem de desmentir. Tantes que emociona llegir-lo. Els poetes de la ploma esquerranosa i del federalisme congelat hi afirmen que «Donarem compliment als dictàmens del Tribunal Constitucional i traspasarem a la Generalitat les competències pendents ja reconegudes en l'Estatut de Catalunya». Molt bé, s'agraeix que compleixin les seves pròpies normes 40 anys després. Però no acaben aquí, perquè en un entenedidor redactat, PSOE i Podem prometen d'abordar «el conflicte polític català, impulsant la via política a través del diàleg, la negociació i l'acord entre les parts que permeti superar la situació actual.» Sincerament, no esperava tant...

La segona transició està en marxa i, vista la primera, l'única forma de fer-li front continua sent la mateixa de sempre: des del carrer i sense deixar de perdre el somriure, amb paciència i sense desànim perquè segur que veurem coses desconcertants i descensos al pou de la llonganissa adulterada dels que marquen època.

Ara bé, si teniu un grupet de música també podeu provar, si esteu prou atents i amb els ulls oberts, a mirar quines s'empesquen per tal que tot soni ben modern malgrat sigui la mateixa merda de sempre. El règim es vol reconstruir amb la saba nova d'individus procedents dels moviments socials que al pal de paller del «Gobierno progresista» fa dos dies el descriuen com el que és: una autèntica organització mafiosa, ...i no ha canviat. I la independència, no patiu, que encara que no la noteu, la tindrem, hi serà, i si no la noteu prou en farem un mapeig allà on més feliços us faci. Tot per deixar clar que la repartidora continua funcionant i als rics de sempre i a l'Espanya eterna no els fa canviar ni Déu.